

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11P/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622201225
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622201225.2

Uznesenie

Okresný súd Topoľčany vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, dieťa rodičov - matky: B. arch. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX a otca: K. V., nar. XX.XX.XXXX, občan F. republiky, trvale bytom V., H. I. X/X, F. republika, o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

- I. Súd vyhlasuje, že n e m á právomoc konať vo veci.
- II. Konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 06.06.2022 bol Okresnému súdu Topoľčany doručený návrh matky maloletého na zverenie maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Návrh odôvodnila tým, že je matkou skoro 17-ročného E. V., ktorého iba biologickým otcom je K. V., nar. XX.X.XXXX, občan F. republiky, pretože tento otec sa o výchovu a starostlivosť nestará viac ako 16 rokov. A hoci od narodenia poberá prídavky na dieťa (cca 50 eur mesačne), dieťa ich nikdy v živote nevidelo, nehovoriac o výživnom, ktoré si otec neplní od narodenia dieťaťa. Dôvodom, prečo ani matka ani dieťa nežili v F. bola agresia zo strany otca dieťaťa, ktorý matke dokonca trhal dieťa z náručia pri kojení. Tak dieťaťu bránil najesť sa. Vo viacerých prípadoch matku škrtil vyhrážajúc sa zabitím a v jednom prípade na ňu vytiahol aj kuchynský nôž. Vyhrážal sa jej najmä, že jej vezme dieťa pretože nie je F.. V súčasnosti sa vyhráža synovi aj otcova partnerka, že pôjde do detského domova, pretože mu otec dá matku do väzenia. Už od decembra 2006 sa aj pre matkine pracovné aktivity matka s dieťaťom väčšinou zdržiavali na území Slovenskej republiky (existujú doklady aj na sociálnej poisťovni, a pod.), nakoľko otec dieťaťa sa odmietal podieľať na starostlivosti o E.. Dňa 02.02.2008 pohár trepezlivosti prekypel a ani nie po mesačnom pobyte v F. matka so synom pre správanie otca odcestovali na Slovensko. Bolo to s vedomím otca dieťaťa, ktorý ich osobne zaviezol na stanicu v R. a dal matke na cestu 180 eur. Matka ešte pred odchodom podala ústne do zápisnice spísanej na Policajnej stanici E. (L. polícia R.), trestné oznámenie na otca dieťaťa pre fyzické napadnutie a vydieranie, ktorým sa nikto nezaoberal a zmizlo tak ako aj ďalšie trestné oznámenia, ktoré matka podávala, aby chránila dieťa. Na Slovensku po telefonickom rozhovore a odporúčaní Linky násillia podala na Okresnom súde Topoľčany návrh na vydanie predbežného opatrenia o okamžitom zverení mal. E. do osobnej starostlivosti matky, ktorému Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 15.02.2008 č. k. 9P/95/2008-5 vyhovel a nariadil okamžité umiestnenie maloletého do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu sumou 400 eur k rukám matky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.02.2008. Dňa 18.02.2008 podala na tunajšom súde návrh na rozvod manželstva a úpravu práv k maloletému sp. zn. 7C/18/2008, t.j. do 30-tich dní od uznesenia vo veci predbežného opatrenia. Dňa 04.04.2008 Okresný súd Topoľčany nariadil pojednávanie na deň 18.09.2008 vo veci samej, t. j. o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému E.. Matke dodnes nie je jasný

dôvod prečo Okresný súd v Topoľčanoch návrh zamietol a odôvodňoval, že nemá správnu príslušnosť (bez toho, aby vôbec skúmal, kde malo dieťa i matka obvyklý pobyt) napriek tomu, že slovenský súd začal konať ako prvý. Istá je však skutočnosť, že bol uprednostňovaný otec, ktorý práve dňa 18.09.2008 (v deň, kedy malo byť pojednávanie o rozvoде a o úprave práv vo veci samej) na OS Topoľčany podal návrh o nariadenie návratu maloletého E. do krajiny obvyklého pobytu - F. republiky. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 9P/521/2008, v ktorom súd bez akéhokoľvek skúmania, doručenia oznámenia matke o podanom návrhu, či vytyčenia pojednávania rozsudkom dňa 31.10.2008 nariadil návrat maloletého do F. republiky v lehote 3 dní. Uviedla, že okresný súd pochybil, pretože otec nemal ani právny titul na podanie takéhoto návrhu. F. súd neskúmal prekážku v začatej veci a uzurpoval si právo na základe podvodného konania s prvkom národnostnej diskriminácie. Z F. žiadna pošta nechodila, okrem listu otca dieťaťa, ktorý posielal z F. na adresu na Slovensku dňa 18.02.2008, teda vedel, kde sa nachádzajú, hoci v F. tvrdil, že nevie, kde matka so synom je. Dokonca syna aj navštevoval, neskôr prestal a tvrdil, že mu v tom matka bráni. Až dňa 04.09.2008 (odoslaný 30.08.2008 z F.) matke prišiel nejaký dokument v talianskom jazyku z Tribunale civile di F.. Nakoľko nerozumela obsahu doručeného dokumentu požiadala Centrum právnej pomoci v Bratislave, na ktoré sa obrátila so žiadosťou o právne zastupovanie aj na konaniach pred talianskymi súdmi, aj o preklad dokumentov, ktoré prišli. Centru právnej pomoci nevedela v žiadosti uviesť spisové značky, pretože nevedela, aké konania sú vedené. Teda až dňa 06.10.2008 sa jej dostal do rúk preklad listín z Centra právnej pomoci, o ktorý ich požiadala a Centrum právnej pomoci potvrdilo pod číslom 3Nc 876/08 postúpenie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci v cezhraničnom spore príslušnému orgánu F.. Z prekladu, ktorý sa jej dostal po mesiaci, jej bolo jasné, že zmeškala pojednávania, nakoľko obsahom doručeného dokumentu bolo pozvanie na pojednávanie stanovené na 14.05.2008. Toto je jeden z dôkazov ako taliansky súd doručoval a ako nerešpektoval medzinárodné dohovory a diskriminoval protistranu, t. j. matku a dieťa. Takýmto konaním odňal matke i dieťaťu právo na prístup k justícii, právo na konanie v jazyku, ktorému účastník konania rozumie a pod. a aj napriek tomu, že toto všetko namietala, opierali sa iba o falošné tvrdenia otca a uplatňovali fikciu doručovania naďalej. A keď niečo prišlo, tak vždy po termíne (aj päť rokov spätne), aby nemala možnosť vyjadriť sa a hájiť najmä práva dieťaťa. Proti rozhodnutiu slovenského súdu v konaní o nariadenie návratu mal. E. do krajiny obvyklého pobytu vedeného na OS Topoľčany pod sp. zn. 9P/521/2008 podala odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 5CoP/3/2005 zo dňa 11.02.2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodol bez toho, že by matku s poukazom na ust. § 5 ods. 1 a § 120 ods. 2,4 OSP vyzval na predloženie ňou uvádzaných dôkazov, najmä to, či došlo k neoprávnenému premiestneniu. Druhým dôvodom zrušenia bol v procesnom postupe podľa 221 ods. 1 písm. h/ OSP nedostatočne zistený skutkový stav. Krajský súd uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu urýchlene vytyčiť vo veci pojednávanie a vysporiadať sa s obranou matky v tom smere, že otec jej udelil súhlas k vycestovaniu, ako aj s tvrdením v tom smere, že nariadenie návratu by malo mať negatívny dopad najmä na psychiku dieťaťa (čl. 13 písm. b/Haagskeho dohovoru). Vo vytyčenom konaní dňa 18. marca 2009 bolo Okresným súdom v Topoľčanoch vydané rozhodnutie o nariadení návratu. Okresný súd tvrdí, že ide o zmier, ale bez toho, aby to, čo požadoval Krajský súd, bolo preskúmané, a najmä pod nátlakom na matku na pojednávaní, kde ani nebola informovaná o tom, čo mala svojim podpisom potvrdiť, navyše bez prítomnosti právneho zástupcu, ktorý z pojednávania odbiehal. Tento nátlak smeroval k tomu, aby sa vzdala svojich práv a nárokov a závažnosť nátlaku bola zvýšená v súvislosti s jej emocionálnou a osobnou angažovanosťou na výsledku konania, pričom vôbec nevyjadruje jej skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu. Bolo jej oznámené, že všetci účastníci majú podpísať zápisnicu z pojednávania, nie dohodu, ktorá by bola potvrdením protichodného názoru, ktorý chcela na pojednávaní vyvrátiť a dokázať jej neopodstatnenosť. Tento názor nemohla ani dokončiť, pretože účastníci konania ani nepripustili, aby ho predniesla, čo vyplýva aj zo zápisnice. Okresný súd vyhlásil uznesenie, ktoré bolo vopred pripravené a zmanipulované a viedlo k porušeniu práv matky na rovnosť zbraní a spravodlivé konanie pred súdom. Podľa matky však vôbec nedošlo k žiadnym navzájom korešpondujúcim prejavom vôle, ktoré by svojou určitosťou a zrozumiteľnosťou zakladali dvojstranný právny úkon o Zmieri, najmä keď aj v zápisnici uviedla, že nikdy nedopustí, aby sa mal. E. vrátil do F., aby mu bolo v tomto smere ubližované. Proti tomuto uzneseniu sa odvolávala, ale Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 5CoP/19/2009 zo dňa 14.05.2009 odvolanie odmietol, čo napadla dovolaním, ktoré Najvyšší súd uznesením zo dňa 29.9.2009 sp. zn. 2Cdo/207/2009 odmietol. Následne podala na Okresný súd Topoľčany návrh na zrušenie uvedeného zmieru, v ktorom tiež namietala, že obsahom zmieru, ktorý bol schválený týmto uznesením, bol autoritatívny výrok súdu o nariadení návratu maloletého, pričom obsahom zmieru môže byť iba úprava práv a povinností účastníkov konania. Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo dňa 30.04.2010 č. k. 9P/521/2008-504 tento návrh zamietol. Odvtedy jej bolo všetko zamietané. Dňa 25.01.2010 podal otec maloletého na Okresný súd Topoľčany

návrh na výkon rozhodnutia na odňatie maloletého od matky a jeho odovzdanie do F. republiky, o ktorom Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 20.09.2018, č. k. 7Em/ 3/2013-806 konštatoval, že musel prihliadnuť na záujem dieťaťa zadefinovaný v čl. 3 dohovoru o právach dieťaťa, pričom bolo jednoznačne preukázané, že maloletý má vytvorené silné rodinné a sociálne väzby na území SR, kde navštevuje školské zariadenie, pričom neudržiava žiadne kontakty s otcom a ani jeho rodinou. Takisto súd zohľadnil preukázanú silnú vzťahovú väzbu maloletého k matke a je zrejmé, že pokiaľ by bol maloletý odňatý od matky, mohol by utrpieť duševnú aj telesnú ujmu, pretože je jednoznačne dlhodobo naviazaný na matku a na sociálne a rodinné prostredie v blízkosti matky a preto jeho návrat do F. republiky nie je v záujme maloletého. E. V., mladistvý, o ktorého zverenie sa jedná, od jeho dvoch rokov, t.j. od roku 2007 žije s matkou na území Slovenskej republiky a je občanom SR od svojho narodenia. Matka s dieťaťom bývala s spoločnej domácnosti spolu so starou matkou dieťaťa na adrese R. XX, kde bývajú dodnes, a kde má E. vytvorené všetky bytové a sociálne podmienky pre zdravý rast a rozvoj. Má samostatnú izbu. Momentálne je študentom II. ročníka Strednej priemyselnej školy elektrotechnickej v Piešťanoch. Otec dieťaťa si neplnil a neplní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu. Hoci výživné bolo predbežným opatrením vydaným 15.2.2008 stanovené na sumu 400 eur, zaplatil iba raz plnú výšku určeného výživného (06.04.2008), potom trikrát už iba 200 eur (26.04.2008, 01.06.2008, 13.07.2008). Matka naňho podala aj trestné oznámenie za neplnenie si vyživovacej povinnosti voči dieťaťu ešte pred spomínaným zmierom, ktoré tiež nikto neriešil. Naposledy prispel na výživu v roku 2009, kedy poslal dva šeky v sume 200 eur na adresu R. XX, teda stále vedel, kde sa nachádzajú. Otec poberá aj prídavky na dieťa, ktoré dieťaťu nikdy nepoukázal, čiže ide o spreneveru finančných prostriedkov dieťaťa. Obvyklý pobyt matky a dieťaťa nie je možné zamieňať s obvyklým pobytom otca dieťaťa. Nariadenia zmiernu, podľa ktorého matku a dieťa odsúdili na odlúčenie, neobsahuje žiadnu definíciu pojmu obvyklý pobyt. Použitie prídavného mena obvyklý musí vykazovať určitú stabilitu alebo pravidelnosť a najmä cieľ vyplývajúci z jeho odôvodnenia č. 12, podľa ktorého stanovené kritériá právomocí sú konštruované tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa a najmä kritériu blízkosti. Na to, aby bol najlepší záujem dodržaný, súdny dvor rozhodol, že pojem obvyklý pobyt v zmysle čl. 8 ods. 1 nariadenia zodpovedá miestu, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Medzi kritériami, vo svetle ktorých má vnútroštátny súd stanoviť obvyklý pobyt dieťaťa, treba uviesť najmä podmienky a dôvody pobytu dieťaťa na území členského štátu, ako aj jeho štátnu príslušnosť. Na zmenu obvyklého pobytu do hostiteľského členského štátu sa totiž ráta najmä vôľa dotknutej osoby vytvoriť v ňom stále a obvyklé centrum svojich záujmov, s úmyslom dať mu stabilnú povahu. Vo veci samej má navyše osobitný význam vek dieťaťa. Podľa čl. 4 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahne vek 16 rokov. Je nutné poznamenať, že dieťa aj pred "únosom" malo obvyklý pobyt na území SR, má ho nepretržite doteraz a výslovným želaním dieťaťa je žiť a študovať na SR. Matka je presvedčená, že slovenský súd má právomoc konať, pretože dnes už skoro 17-ročné dieťa nebolo unesené, svoj obvyklý pobyt malo na území Slovenskej republiky, otec dieťaťa vždy vedel, kde sa matka a dieťa nachádzajú. Styk otca a dieťaťa bol vždy zabezpečený, len otec tvrdí, že ho nemá a sám nemal ani trochu slušnosti, aby odpísal synovi na listy, ktoré mu písal doručene poštou aj emailom. Vzhľadom na uvedené, na súčasné pomery a neustále psychické týranie a vydieranie dieťaťa zo strany otca a jeho partnerky, je v záujme maloletého nevyhnutné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletému tak, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Žiada, aby boli rešpektované prania zostať žiť a študovať na Slovensku, a aby boli konečne vypočuté jeho želania. Rovnako žiada, aby bol chránený pred psychickým a fyzickým týraním a prenasledovaním partnerky otca dieťaťa i samotným otcom dieťaťa. Navrhuje, aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého v sume 500 eur aj so spätnou platnosťou, nakoľko je preukázané, že neploleté dieťa bolo v starostlivosti matky, alebo rodiny zo strany matky a počas tejto doby sa otec na jeho výžive nijako nepodieľal, práve naopak, ešte dieťaťu bral aj to posledné, čo mu matka dávala. Žiada to preto, aby si otec našiel cestu a začal budovať dôveru dieťaťa, ktoré zneužíva a využíva iba ako prostriedok na dokázanie si vlastnej dôležitosti a nezákonného obohacovania sa na úkor dieťaťa. Otázkou úpravy styku otca s maloletým ponecháva na rozhodnutí súdu, ale trvá na tom, aby mal syn možnosť vyjadriť svoj názor, ktorý mu je stále upieraný a ktorý nikto nerešpektuje, a aby tieto stretnutia prebiehali výlučne za prítomnosti matky, nakoľko Samuel s otcom nemá vybudovaný žiadny vzťah, má z neho obavu pre tlak, ktorý na nich vyvíjal v súvislosti s jeho požiadavkami na odňatie dieťaťa od matky. Navyše Samuel neovláda taliansky jazyk, ktorým otec hovorí, a preto by mu ani nerozumel. Žiada, aby do toho všetkého nevstupovala partnerka otca dieťaťa, ktorá celé okolie obťažuje telefonátmi, SMS správami, na sociálnych sieťach a vyhráža sa dieťaťu, že skončí v detskom domove.

2. Z pripojených spisov vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. súd zistil nasledovné:

3. Rozsudkom Trestného súdu v Trevize zo dňa 29.9.2010 bola matka uznaná vinnou z trestného činu podľa § 574 Trestného poriadku a § 582 Trestného poriadku, pretože otcovi spoluvykonnávajúcemu rodičovskú zodpovednosť odňala maloletého najmä tým, že ho vzala so sebou na Slovensko bez jeho povolenia a pri hádke spôsobila manželovi zranenia, z ktorých pramenila choroba, ktorá bola posúdená ako vyliečiteľná do 20 dní, pričom jej bol za toto konanie uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a jedného mesiaca ako podmienený trest.

4. Rozsudkom Mestského súdu v Trevisi č. 542/2011 zo dňa 28.03.2011 súd vyhlásil rozluku rodičov dieťaťa, dieťa zveril do výlučnej starostlivosti otca a matke bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 300 eur mesačne plus 50 % mimoriadnych výdavkov.

5. Rozsudkom Mestského súdu pre maloletých v R. sp. zn. 3655/2012, N 574/11 REG.RIC zo dňa 12.10.2012 bola matka zbavená rodičovských práv voči maloletému E..

6. Rozsudkom Mestského súdu v Trevize zo dňa 15.07.2015 číslo N 1289/15 bola matka odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a dvoch mesiacov a zároveň jej bol uložený vedľajší trest pozastavenia výkonu rodičovskej zodpovednosti na obdobie troch rokov a to pre trestný čin podľa § 99 a § 574a Trestného zákona, pretože uniesla svojho maloletého syna otcovi, čím mu zabránila vo výkone rodičovskej zodpovednosti, pretože ho zadržovala v zahraničí, proti výslovnjej vôli otca a zabránila otcovi stretávať sa pravidelne so synom a dokonca ho počuť telefonicky ako konanie so špecifickou recidívou a ako stále pokračujúci trestný čin.

7. Rozsudkom Mestského súdu v F. č. 1009/16 zo dňa 05.04.2016 súd vyhlásil rozviazanie manželstva rodičov dieťaťa, dieťa zveril do výlučnej starostlivosti otca a matke bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 300 eur mesačne plus 50 % mimoriadnych výdavkov.

8. Dňa 18.02.2008 podala matka návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (na čas po rozvode). Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 7C/18/2008-198 zo dňa 28.10.2008 konanie pre nedostatok právomoci zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/260/2008-208 zo dňa 18.12.2008.

9. Dňa 18.09.2008 podal otec dieťaťa na Okresnom súde Topoľčany návrh na nariadenie návratu maloletého do krajiny obvyklého pobytu, ktoré malo dieťa v F. republike. Návrh odôvodnil tým, že na základe predbežného opatrenia Mestského súdu v Trevisi reg. č. 1546/2008 zo dňa 20.05.2008 súd zveril maloleté dieťa do jeho osobnej starostlivosti. Napriek tomu, že nikdy nedal matke súhlas, táto ho neoprávnene premiestnila na územie Slovenskej republiky dňa 02.02.2008. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.03.2009 č. k. 9P/521/2008 - 264 bol schválený zmluvný mier medzi rodičmi, podľa ktorého sa nariaďuje návrat maloletého E. na územie F. republiky v lehote najneskôr do 31.05.2009. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2009.

10. Dňa 13.10.2010 bol Okresnému súdu D. doručený návrh matky maloletého na úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému E.. Vec bola postúpená Okresnému súdu Topoľčany dňa 08.11.2011. Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 6P/4/2011-166 zo dňa 21.11.2012 vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka. Krajský súd v Nitre napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil uznesením č. k. 25CoP/6/2013-196 zo dňa 30.04.2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2013.

11. Dňa 24.05.2013 bol Okresnému súdu Topoľčany doručený návrh matky maloletého, ktorým žiadala, aby súd neodkladným opatrením upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému E. na čas do rozvodu. Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 9P/151/2013-9 zo dňa 04.06.2013 vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka. Krajský súd v Nitre napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil uznesením č. k. 7CoP/35/2013-29 zo dňa 24.07.2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2013.

12. Dňa 25.01.2010 bol Okresnému súdu Topoľčany doručený návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.03.2009 č. k. 9P/521/2008 - 264 za účelom návratu maloletého do krajiny obvyklého pobytu v F. republike odovzdaním otcovi maloletého dieťaťa. Z obsahu spisu o. i. vyplýva, že otec v priebehu konania trval na podanom návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia a domáhal sa návratu maloletého do krajiny obvyklého pobytu dieťaťa. Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 7Em/3/2013-806 zo dňa 20.09.2018 návrh na výkon rozhodnutia zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný titul je vykonateľný, avšak vzhľadom k skutočnosti, že návrh bol podaný 25.01.2010 a súd rozhodoval o predmetnom návrhu 8 rokov, súd musel prihliadať na záujem dieťaťa. V konaní bolo preukázané, že otec bol naposledy s maloletým v kontakte aj to iba v krátkodobom v roku 2010 za prítomnosti kolízneho opatrovníka. Všetky ďalšie listinné dôkazy, ako aj výsluchy účastníkov potvrdili, že maloletý má vytvorené silné rodinné a sociálne väzby na území Slovenskej republiky. Tak isto bolo preukázané, že maloletý hovorí po slovensky, nerozumie talianskemu jazyku ani slovom ani písmom, pričom naopak zároveň bolo preukázané, že na území F. republiky neudržiava žiadne kontakty s inými osobami, takisto s otcom a ani s jeho rodinou. Dôležitou skutočnosťou pre posúdenie návrhu bola psychologická konzultácia s maloletým dňa 15.11.2016. Pokiaľ by maloleté dieťa v jeho veku bolo týmto spôsobom v rámci exekučného konania odňaté matke a odovzdané do F. republiky, vzhľadom na dĺžku odlúčenia od otca, mohlo by utrpieť duševnú aj telesnú ujmu, pretože maloletý je jednoznačne dlhodobo naviazaný na matku a na sociálne a rodinné prostredie v blízkosti matky. Vôbec nepozná prostredie, do ktorého by mal byť v rámci výkonu rozhodnutia odovzdaný. Súd vyslovil, že odňatie maloletého a jeho návrat do F. republiky nie je v záujme maloletého, a preto návrh na výkon rozhodnutia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.01.2019.

13. Dňa 15.04.2019 bol Okresnému súdu Topoľčany doručený návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. Samuelovi. Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 9P/64/2019-193 zo dňa 16.12.2019 vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka. Krajský súd v Nitre napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil uznesením č. k. 25CoP/3/2020-215 zo dňa 30.03.2020. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2020.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP (zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilného mimosporového poriadku) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

16. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len procesné (podmienky).

17. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

18. Podľa čl. 8 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 (z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000): 1. Súdny členský štát majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. 2. Odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

19. Podľa čl. 10 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdny členský štát, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachováva právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a: a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok: i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa

premiestnené alebo v ktorom je zadržávané; ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť; iii) konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa článku 11 ods. 7; iv) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

20. Podľa čl. 12 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1, ak: a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu; a b) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

21. Podľa čl. 17 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

22. V danej veci mal súd za preukázané, že vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Samuelovi majú i naďalej právomoc rozhodovať talianske súdy, ktoré matku zbavili rodičovských práv voči maloletému Samuelovi (rozsudok Mestského súdu pre maloletých v Benátkach sp. zn. 3655/2012, N 574/11 zo dňa 12.10.2012) a dieťa zverili do výlučnej starostlivosti otca za súčasného uloženia vyživovacej povinnosti matke (rozsudok Mestského súdu v Trevise č. 542/2011 zo dňa 28.03.2011 o rozluke a rozsudok Mestského súdu v Trevise č. 1009/16 zo dňa 05.04.2016 o rozvoze). Z dôvodu odňatia maloletého a jeho únosu bola matka talianskymi súdmi aj odsúdená v trestných konaniach. Právomoc súdov Talianskej republiky vyplýva z citovaných čl. 8 os. 2 a čl. 10 Nariadenia, v zmysle ktorých si talianske súdy, ako súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa zachovávajú právomoc, keďže na zmenu právomoci v zmysle ust. čl. 10 Nariadenia neboli splnené podmienky. Talianske súdy zverili dieťa do osobnej starostlivosti otca a matku zbavili rodičovských práv voči maloletému, pričom podmienka nepodania žiadosti o vrátenie dieťaťa splnená nebola, keďže, ako vyplýva zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9P/521/2008, dňa 18.09.2008 podal otec dieťaťa na tunajšom súde návrh na nariadenie návratu maloletého do krajiny obvyklého pobytu, ktoré malo dieťa v F. republike. Z Okresného súdu Topolčany zo dňa 18.03.2009 č. k. 9P/521/2008 - 264 bol schválený zmier medzi rodičmi, podľa ktorého sa nariaďuje návrat maloletého E. na územie F. republiky v lehote najneskôr do 31.05.2009. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2009. Matka uvedené rozhodnutie súdu dodnes nerešpektuje a k zastaveniu konania vo veci výkonu rozhodnutia (na ktoré matka opakovane poukazuje) došlo z dôvodu, že návrh bol podaný 25.01.2010 a súd rozhodoval o predmetnom návrhu 8 rokov, keď výkon rozhodnutia sa nepodarilo uskutočniť a aktuálne nútený návrat maloletého do krajiny obvyklého pobytu by nebol v jeho záujme, teda nie preto, že by otec s neoprávneným premiestnením a zadržaním maloletého súhlasil. Uvedené vylučuje danosť právomoci slovenského súdu na konanie vo veci, nakoľko naďalej zostala zachovaná právomoc talianskych súdov konať a rozhodovať vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

23. Ako vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoP/35/2013-29 zo dňa 24.07.2013, v rozhodnutiach Okresného súdu Topolčany zo dňa 21.11.2012 č. k. 6P/4/2011-166 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.04.2013 č. k. 25CoP/6/2013-196 a bola právoplatne vyriešená otázka právomoci tak, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc vo veci rodičovských práv a povinností konať. Súd poukazuje tiež na to, že zastavenie konania o výkon rozhodnutia z dôvodu dlhodobého neuskutočnenia výkonu rozhodnutia neznamená zánik účinkov exekučného titulu v danej veci - uznesenia Okresného súdu Topolčany zo dňa 18.03.2009 č. k. 9P/521/2008 - 264, ktorým bol schválený zmier medzi rodičmi, podľa ktorého sa nariaďuje návrat maloletého Samuela na územie Talianskej republiky v lehote najneskôr do 31.05.2009, ktoré uznesenie je právoplatné a vykonateľné. Skutočnosť, že matka napriek snahe a záujmu otca o navrátenie dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu a existencii právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorým súd nariadil návrat maloletého E. na územie F. republiky, nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie už niekoľko rokov, nemôže mať za následok legalizáciu protiprávneho konania zo strany matky. V nadväznosti na plynutie

času matke nič nebráni sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností domáhať na súde, ktorý má právomoc v danej veci konať, t. j. na talianskom súde, ktorému môže predniesť skutočnosti približujúce aktuálny skutkový stav vo veci maloletého. Z pohľadu právnej istoty otca, ako nositeľa rodičovských práv, je neakceptovateľné zmenu právomoci súdov odôvodňovať prakticky zmarením výkonu rozhodnutia (argumentácia matky), keď rozhodnutie prikazujúce návrat maloletého na územie Talianskej republiky nebolo vykonané práve z dôvodu nemenného postoja matky a s tým spojeného plynutia času.

24. Otázka právomoci bola nedávno posudzovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 9P/64/2019, pričom z uznesenia Okresného súdu Topoľčany 9P/64/2019-193 zo dňa 16.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.03.2020 č.k. 25CoP/3/2020-215 vyplýva, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc konať vo veci rodičovských práv a povinností, t. j. vo veci nadobúdania, výkonu, prenesenia, obmedzenia alebo odňatia rodičovských práv a povinností. Matke v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/64/2019, nič nebránilo, aby sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, prípadne jej zmeny formou zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti domáhala na súde, ktorý má právomoc v danej veci konať, t. j. na talianskom súde. Súd pritom aj v prejednávanej veci sp. zn. 10P/62/2020 zisťoval aktuálny postoj otca maloletého, pričom tento neprijal právomoc súdov Slovenskej republiky podľa článku 12 Nariadenia.

25. Preto podľa článku 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 tunajší súd vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci a konanie podľa 161 ods. 2 CSP zastavil pre nedostatok podmienky konania, ktorú nemožno odstrániť.

26. O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Topoľčany, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (musí byť v ňom uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a uvedená spisová značka tohto konania) a podľa § 363 Civilného sporového poriadku (musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.